

Thuja occidentalis 'Grażyna'

żywotnik zachodni Grażyna



Drzewo o umiarkowanej sile wzrostu, osiągające po 10 latach uprawy 2 m wysokości. Korona regularna i gęsta, początkowo o jajowatym pokroju, u starszych roślin wąskostożkowa. Pędy wierzchołkowe liczne, wzniesione, pędy boczne rozpostarte. Gałązki nieco grubsze niż u gatunku, płaskie, zielone, błyszczące. Ulistnienie ciemnozielone, ale młode przyrosty jasnożółte, kremowe, pstre. Jedna z ciekawszych odmian polskiego pochodzenia, wytrzymałych na mróz, ale rzadko spotykana w uprawie. Wymaga gleb żyznych, umiarkowane wilgotnych, miejsc słonecznych. Odmiana polecana do tworzenia barwnych kompozycji w ogrodach przydomowych oraz do sadzenia w formie szpalerów i żywopłotów.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	polska odmiana odkrywcza, hodowca (selekcjoner): Wiesław Wnuk Polska; wprowadzenie do handlu: Szkółka Wnuk, Dobroń Duży 1994-98
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł) wielobarwne, pstre lub obrzeżone

zimozieloność liści (igieł) igły zimozielone

nasłonecznienie stanowisko słoneczne

wilgotność podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża odczyn lekko kwaśny do obojętnego

rodzaj gleby próchniczna
gliniasta

walory ciekawy pokrój
ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie ogrody przydomowe
szpaler
żywopłot
ogrody wrzosowiskowe
w grupach

strefa 5a

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

